

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

ASTEA MOLDOVEI

PUBLICAȚIE
EDITATĂ
DE MINISTERUL
APĂRĂRII
AL REPUBLICII
MOLDOVA

Nr. 6 (700)
2023

**Militarii Armatei Naționale
au participat la exercițiul
multinațional
„SABER GUARDIAN 2023”**

CURIER

■ INTEROPERABILITATE

4

MILITARII ȚINTEȘC PERFORMANȚA

Militarii Armatei Naționale au participat la exercițiul multinațional „Saber Guardian 2023” (SG23) alături de omologii din Albania, Bulgaria, Franța, Grecia, Italia, Macedonia de Nord, Muntenegru, Polonia, Portugalia, Statele Unite ale Americii, Țările de Jos și România.

■ ALMA MATER MILITAR

6

PENULTIMUL PAS SPRE REUȘITĂ

Studentii Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, care și-au asumat conștient greutatea epolețiilor de ofițer, sunt pe ultima sută de metri în realizarea visului.

■ VIAȚA MILITARĂ

8

SALTURI DE BREVETARE LA BĂLȚI

În perioada 15 mai – 9 iunie 2023, militarii din cadrul Batalionului Destinație Specială „Fulger” al Armatei Naționale au desfășurat Cursul de calificare parașutări cu cord.

10

TOȚI BĂIEȚII FAC ARMATA

Primăvara lui '23 a deschis o nouă filă pentru tinerii decizi să se încorporeze în serviciul militar în termen în Armata Națională.

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Șef Centrul mass-media militară
locotenent-colonel Vladislav BACIU,
tel. 022-252-252

locțiitor-șef Centrul mass-media militară
locotenent-colonel Sergiu LECA

Echipa redacțională:

sergent clasa I Vitali IOVU

Teodor IOVU
Steluța MOSCALCIUC
Kateryna RUSSU
Ion VULPE

oasteamoldovei@army.md
tel.: 022-252-045, 022-252-047

Secția TV/Radio:

locotenent major Ludmila SOLOMON
locotenent major Mihail ȘAMBRA
locotenent Andrei GHERVAS
tel. 022-252-019

■ EVENIMENT

12 „CÂND PLECAM EU LA CAZARMĂ, ZĂU, ERAM FRICOS”

A fost un an plin de instruiți teoretice și practice, adrenalină și emoții de neuitat, așa descriu soldații Brigăzii 2 Infanterie Motorizată și Regimentului Stat Major „General de brigadă Nicolae Petrică”, petrecuți la baștină după un an de cătănie.

■ ARMATA ȘI SOCIETATEA

16 STUDENȚI MILITARI ELOGIAZĂ FAMILIA

În contextul Zilei Internaționale a Familiei, la Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” a fost organizată cea de-a XIII-a ediție a Mesei rotunde cu genericul „Familia – valori și tradiții”.

■ CARITATE

18 UNIȚI PRIN A FACE FAPTE BUNE

Bunătatea și generozitatea sunt cele mai înalte valori umane. Aceste calități îi definesc și pe militarii Armatei Naționale, care răspund de fiecare dată la apelul societății.

■ DE LA OM LA „OM”

20 LABIRINTUL COPILĂRIEI

Copilăria nu este doar în iunie. E perioada trăită neîntrerupt până la adolescență și despre care ne amintim o viață...

...Omul Vitali Popov, ditamai adult cu grad de locotenent-colonel și funcție de conducere, mai exact, comandant al Centrului Militar Teritorial Edineț, are propriile amintiri și evenimente curente, pe care le-a unit într-un lanț emoțional rezistent.

■ VARA CU CHITARA

24 VARA CU CHITARA (1)

Asociată cu o pară, un opt sau un corp de femeie, chitara, cu rădăcini renaștine, pare a fi cel mai accesibil și încercat instrument muzical. Practic, orice întâlnire între prieteni este însoțită de cântări la chitară. Nu e vară fără chitară. Ce să mai vorbim de mediul militar: este alinarea nr.1 pentru ostași în termen, respectiv un chitarist într-o grupă, companie e o binecuvântare pentru camarazi.

Secția rețele socializare:

locotenent major Gheorghe GURĂU
locotenent major Irina ȚURCAN
locotenent Igor ROȘCOVAN
Liuba VICOL
tel. 022-252-021

Materialele publicate de „OASTEĂ MOLDOVEI” reflectă opinia autorilor care s-ar putea să nu exprime poziția redacției. Reluările din „OASTEĂ MOLDOVEI” trebuie să conțină trimerile la sursă.

„Oastea Moldovei” (Revistă)-
ISSN 1857-3703

Centrul mass-media militară
or. Chișinău,
șoseaua Hîncești, 84

Tipar SRL „Fotrot”,
Adresa: mun. Chișinău, str. Florilor, 1
Tel.: (373-22) 49-39-36
e-mail: foxtrotmd@gmail.com,
www.tipografia.md

MILITARII ȚINTESC PERFORMANȚA

- Militarii Armatei Naționale au participat la exercițiul multinațional „Saber Guardian 2023” (SG23) alături de omologii din Albania, Bulgaria, Franța, Grecia, Italia, Macedonia de Nord, Muntenegru, Polonia, Portugalia, Statele Unite ale Americii, Țările de Jos și România. Exercițiul s-a desfășurat la Centrul Secundar de Instruire pentru Luptă „Smârdan” și în raionul de instrucție Frecăței de peste Prut.

Locotenent-colonelul Nicolae Ojog, comandantul contingentului din Republica Moldova, a specificat că țara noastră participă la acest exercițiu începând cu anul 2018. Potrivit acestuia, circa 100 de militari, atât în termen cât și prin contract, au participat la antrenamentele comune: „Pentru mine participarea la SG23 este o experiență nouă. Sunt onorat să fiu parte a acestui exercițiu și să-mi reprezint țara alături de alte națiuni. Sunt ferm convins că fiecare militar implicat a depus suflet și maxim efort pentru ca exercițiul să se desfășoare cu succes”, a specificat ofițerul.

„Militarii moldoveni au rămas impresionați de faptul cum s-a desfășurat exercițiul. Participarea mai multor țări este un bun prilej de a construi un parteneriat multinațional,

favorabil. Acest exercițiu va întări relațiile dintre participanți, cu realizarea tuturor obiectivelor”, a mai adăugat locotenent-colonelul Ojog.

În aceeași ordine de idei, comandantul Brigăzii 282 Blindată „Unirea Principatelor”, general de brigadă Gabriel Turculeț, a declarat că unul dintre obiectivele exercițiului „Saber Guardian 2023” a fost sporirea interoperabilității. „În cadrul instruirii am reușit să colaborăm cu mai mulți militari români, italieni și moldoveni. Am reușit ca îmbinând focul și manevra mijloacelor din dotarea Brigăzii de Blindate, și a țărilor aliate și parteneri care au participat la exercițiu, să demonstrăm că suntem capabili să apărăm teritoriul pe care ne desfășurăm acțiunea”, a menționat comandantul Brigăzii 282 Blindată.

„SABER GUARDIAN 2023”

Circa **100**
MILITARI
atât în termen cât
și prin contract

În acest an, contingentul de militari ai Brigăzii Infanterie Motorizată „Ștefan cel Mare” s-a deplasat la locul de instruire din țara vecină cu unități de tehnică militară din dotarea Armatei Naționale.

„Astăzi am acționat și am efectuat trageri de focuri concentrate asupra inamicului din armament ușor de infanterie, din aruncătoare de bombe și am avut o cooperare de succes alături de colegii noștri din România și Italia. Cred că misiunea a fost îndeplinită cu succes, pentru că am aprofundat cunoștințele noastre în domeniul militar și am legat noi prietenii printre camarazii noștri vecini. A fost o experiență foarte interesantă”, susține Nicolae Mardari, unul dintre militarii moldoveni implicați la exercițiu.

Un alt militar moldovean pe care îl regăsim în lista participanților este locotenent Mihai Codiță din cadrul Brigăzii 2 Infanterie Motorizată „Ștefan cel Mare”. „Particip pentru prima dată la un astfel de exercițiu multinațional. Pot să spun că este o experiență nouă. Am acumulat cunoștințe teoretice și practice, pe care sperăm ulterior să le implementăm. Conlucrarea cu militarii români, dar și cu cei din alte țări a fost la un nivel înalt”, s-a arătat convins ofițerul.

De menționat că exercițiul „Saber Guardian” se desfășoară în conformitate cu Planul de activitate externă al Ministerului Apărării și Armatei Naționale a Republicii Moldova pentru anul curent, iar Militarii Armatei Naționale participă la acest exercițiu începând cu anul 2013.

Locotenent major Irina ȚURCAN

Foto: Forțele Terestre Române

PENULTIMUL PAS SPRE REUȘITĂ

- Studenții Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, care și-au asumat conștient greutatea epoleților de ofițer, sunt pe ultima sută de metri în realizarea visului. În perioada 13-26 iunie, aceștia susțin examenele de licență, etalându-și competențele profesionale dobândite pe parcursul a trei ani de instruire în cadrul unicei instituții de învățământ militar superior din Republica Moldova.

Startul celor 2 examene a fost dat la ora 8:30. Îmbrăcați în ținuta de serviciu, absolvenții au pășit rând pe rând în fața comisiei de evaluare pentru a demonstra că posedă cunoștințe temeinice în domeniul artei militare și sunt pregătiți să înceapă o nouă etapă a vieții. Evaluatorii au pus la dispoziția acestora bilete ce includeau câte doi itemi cu întrebări de specialitate. După extragere, au avut 30 de minute, timp în care și-au făcut notițele necesare în momentul prezentării. La finele părții teoretice a examenului „Elemente de artă militară”, studenta Marina Chifiac a comunicat că proba nu a fost una dificilă, întrucât pe parcursul studiilor s-a ținut de carte și s-a implicat la maxim: *„Este un examen foarte important, deoarece calificativul obținut influențează mult asupra alegerii locurilor de muncă. Emoțiile au fost mari, evident, însă o dată ce am intrat în sală, mi-am ales un bilet și concentrându-mă asupra răspunsurilor, le-am gestionat foarte ușor. Încrezută în forțele proprii, am oferit răspunsuri desfășurate, ulterior, membrii comisiei mi-au acordat și alte întrebări. Cred că voi lua o notă mare.”*

Și Elena Gavriiliuc ne-a asigurat că va deveni un bun comandant de pluton. Studenta afirmă că secretul reușitei, indiferent de circumstanțe, este să nu renunți niciodată la visul tău: *„Nu există limite atunci când aspiți cu tot dinadinsul, iar eu chiar îmi doresc să devin un ofițer demn de uniforma pe care o port. Am extras biletul nr.5, nu a fost deloc dificil, pentru că în anii studenției mi-am adunat în bagaj*

vast de cunoștințe. Datorită ședințelor organizate atât în incinta academiei, cât și în poligoanele armatei, am căpătat o bună experiență pe care aș putea să o împărațesc cu ostașii de mâine.”

O altă sală de studii... aceeași atmosferă încordată

În ziua cu pricina, au avut primul lor examen de licență („Arta comunicațiilor militare”) și absolvenții Specialității Conducerea Subunităților de Comunicații și Informatică. În timp ce primii cinci studenții erau la răspuns, am apucat să vorbesc cu Iulian Lisnic, pe care l-am întâlnit pe holul blocului de studii. Vădit emoționat, a relatat că abia urmează să se pronunțe în fața comisiei: *„Sunt pregătit, în acești trei ani de studii am muncit mult, punându-mi bazele carierei de militar. Și teza de licență e finalizată. Abia aștept marele eveniment din 1 iulie, să primesc epoleții mult-râvniți.”*

Afară, pe platoul unității, în mașina de comandament și stat major, alți absolvenți „de la comunicații” susțineau partea practică a examenului, realizând conexiuni prin fir între telefon și centrala telefonică. Fiind în așteptarea comisiei de evaluare, aceștia aveau deja pregătite schemele ordinii. Între timp, Daniel Cristea mi-a împărtășit că: *„Prima etapă, cea teoretică, am trecut-o cu brio. Acum urmează să mă pronunț cu același entuziasm și încredere la... practică. Am optat pentru o facultate militară la îndemnul unei rude, fost militar, iar dato-*

rită susținerii ei, dar și a superiorilor, închei cu succes această frumoasă perioadă, fapt pentru care le mulțumesc mult tuturor. Teza, intitulată „Studiul criptării și criptanaliza pachetelor de date” este aproape gata. Pe durata scrierii, m-am documentat din lucrările științifice existente în biblioteca academiei și din sursele web. Țintesc spre o unitate din garnizoana Chișinău și sper, în baza mediei generale, să obțin un loc de muncă în capitală”, a spus studentul Daniel Cristea.

În poligon se vede cel mai bine experiența militară...

A doua zi, studenții s-au întrunit la Centrul de instruire al Armatei Naționale de la Bulboaca unde au confirmat repetat, într-o nouă etapă a examenului de licență, că sunt gata să-și onoreze obligațiunile funcționale ale serviciului militar în bază de contract. În poligon, au venit echipați așa cum cer regulamentele, cu cască și vestă antiglonț și s-au aliniat pentru acțiune. Șeful catedrei Arta Militară, maior Alexandru Tanasiev a apreciat nivelul de pregătire a viitorilor ofițeri, menționând că aceștia au vocația și motivația indispensabilă construirii unui viitor prosper în rândurile structurii de forță: „Studenții sunt bravi. Asigurând funcția comandanților de pluton, au acționat conform cerințelor, demonstrând aptitudinile însușite din toamna lui '20 încoace. Nu am dubii că sunt buni specialiști la arma aleasă.”

Pe câmpul înverzit al centrului de instruire, studenții aplicau în practică cunoștințele acumulate în cele 6 semestre. După examen, Marinela Scutaru a subliniat că: „Acum trei ani mi-am asumat conștient riscurile meseriei, dar ce poate fi mai frumos decât să îți îndeplinești misiunea?! Mă bucur să am finalizat primul examen. A fost puțin cam dificil, m-am pregătit minuțios, iar efortul meu a fost apreciat cu o notă înaltă. Aici, în poligon nu am întâlnit dificultăți. Noi, fetele, suntem pe aceeași lungime de undă cu băieții, ne susținem reciproc”.

Cu sentimentul împlinirii personale și-a împărtășit impresiile de moment și studenta Elena Svișcic. „Îmi cunosc capacitățile și aptitudinile, de aia am și optat pentru academia militară. Sunt o fire puternică și mereu descurcăreață. Proba de astăzi, din teren, a constat în exercitarea unei misiuni înaintate de către lectorul nostru. Timp de pregătire am avut 20 de minute, după, fiecare dintre noi s-a prezentat la răspuns, precizând cum ar fi acționat în calitate de comandat de pluton într-o situație sau alta”, a spus studenta Elena Svișcic.

De menționat că, după examenele de stat, studenții urmează să-și prezinte în fața comisiei de evaluare tezele în care reflectă diverse subiecte pe tematică militară, iar la întâi iulie, vor primi gradul militar de „locotenent” și diploma de licență.

Steluța MOSCALCIUC

SALTURI DE BREVETARE LA BĂLȚI

În perioada 15 mai – 9 iunie 2023, militarii din cadrul Batalionului Destinație Specială „Fulger” al Armatei Naționale au desfășurat Cursul de calificare parașutări cu cord.

Astfel, în premieră, parte a acestei instruirii în aer și la sol au fost și militarii subunităților de cercetare din cadrul Brigăzii Infanterie Motorizată „Moldova”, Brigăzii Infanterie Motorizată „Dacia” și Batalionului 22 Menținere a Păcii.

Potrivit comandantului Batalionului Destinație Specială „Fulger”, locotenent-colonelului Constantin Cișleanu, scopul cursului a fost brevetarea participanților ca „militari parașutiști” precum și perfecționarea capabilităților pentru executarea misiunilor de infiltrare pe cale aeriană, misiuni speciale și ridicarea nivelului de pregătire al efectivului Armatei Naționale. În aceeași ordine de idei, sursa specificată anterior a subliniat că acesta a fost divizat în trei module: „Prima etapă este de natură teoretică și rezidă atât în noțiuni introductive, cât și în familiarizarea completelor de parașutare din dotare. Cea de-a doua etapă cuprinde un complex de antrenamente practice la sol pentru a deprinde tehnicile operaționale, ca într-un final să poți desfășura cu brio parașutarea propriu-zisă”, afirmat locotenent-colonel Constantin Cișleanu.

Salturile au demarat la Centrul de instruire militară a Brigăzii Infanterie Motorizată „Moldova” din municipiul Bălți. Emoțiile de satisfacție și reușită se citeau pe chipul celor care timp de câteva săptămâni au depus maxim efort ca lucrurile să meargă „ca la carte”. Astfel, o motivație comună a militarilor care au optat pentru această experiență în aer a fost fortificarea cunoștințelor și dezvoltarea multilaterală în carieră.

Unul dintre militarii antrenați la curs ne-a dezvăluit că pe durata celor trei săptămâni au fost pregătiți de instructori din cadrul Batalionului cu Destinație Specială „Fulger” (BDS). Dânsul ne-a comunicat că a optat pentru acest curs din dorința de a încerca noi experiențe. „Sunt bucuroși că am avut ocazia să particip și să execut salturi. Pe această cale vreau să le mulțumesc colegilor din BDS pentru efortul depus, dar și pentru

faptul că s-au angajat să ne instruiască. Cu sprijinul instructorilor și al lansatorilor am executat salturile și am aterizat cu brio. Sper ca pe viitor să continuăm frumoasă colaborare. Pentru mine a fost o experiență inedită, deoarece am trăit emoții de nedescris”, ne-a specificat sursa.

Din dorința de a excela în abilități militare, un angajat al Batalionului 22 Menținere a Păcii a precizat că este prima dată când participă la un asemenea curs și că a ales să se înscrie pentru a-și spori capacitățile profesionale. „În această perioadă am învățat lucruri pe care nu le-aș fi putut afla din altă parte. Am trăit emoții minunate, iar datorită instruirii complexe, dar și a profesionalismului celor care ne-au antrenat am trecut cu ușurință prin toate încercările. Sunt mândru că am făcut față tuturor provocărilor și m-am calificat ca parașutist militar”, a declarat militarul.

Un cursant din cadrul Brigăzii Infanterie Motorizată „Dacia” ne-a comunicat că participând la acest curs și-a intensificat aptitudinile, iar emoțiile trăite au întrecut toate așteptările. „Pentru prima dată subunităților de cercetare li s-a oferit șansa de a efectua parașutări cu cord. Pe durata cursului am fost instruiți atât teoretic, cât și practic, am trecut diferite probe. Mă bucur mult că fac parte din categoria de parașutiști militari și sunt apt pentru a executa salturi”, s-a arătat convins cursantul.

Este de menționat faptul că toții participanții la curs au fost demni de a primi brevetul de parașutist, ceea ce rezultă că perfecționarea continuă și abnegația caracteristică unui militar au dat roade.

Cursul de calificare parașutări s-a desfășurat în perioada mai-iunie, curent, iar instruirea a cuprins ședințe teoretice, antrenamente la sol și executarea parașutărilor. Activitatea face parte din Planul de instruire al Armatei Naționale pentru anul 2023.

Locotenent major Irina ȚURCAN

TOȚI BĂIEȚII FAC ARMATA

■ Primăvara lui '23 a deschis o nouă filă pentru tinerii decisi să se încorporeze în serviciul militar în termen în Armata Națională. Și-au adunat în rucsac lucrurile de primă necesitate, i-au strâns la piept pe membrii familiei, și aruncând o privire peste cel mai drag loc de pe pământ – casă părintească, au mers să-și îndeplinească datoria constituțională, așa descriu foștii recruți despărțirea de baștină. În prima destinație, Centrele Militare Teritoriale au avut cel dintâi contact cu lumea militară, cu „oameni în ținute mozaicate” și cu primele cuvinte de specialitate. Debusolați, dar în același timp veseli și nerăbdători să descopere tainele armatei, pornit-au spre unitățile militare.

În Brigada „Ștefan cel Mare”, au ajuns peste o sută de soldați. Regulamentul militar, topografia, pregătirea medico-militară și instrucția de foc sunt doar câteva dintre ședințele la care participă tinerii veniți la oaste. La aproape o lună de la încorporare, i-am vizitat pentru a afla cum decurge procesul de adaptare a acestora, cum se descurcă la orele de instruire teoretice și practice, dar și cât de bine deja stăpânesc vocabularul militar.

Vremea e numai bună pentru instruire în aer liber - nici prea cald și nici prea frig, spun flăcăii care au renunțat la hainele civile în favoarea celor de camuflaj și se antrenează de zori pentru a deveni soldați bine pregătiți. Pe platoul unității, un pluton de novici își forma abilitățile de-a merge cadentat.

„Stângul, stângul, unu, doi, trei!”

Liniștea așternută peste locul fapte, se lăsa întreruptă de comenziile superiorilor care-și pregăteau discipolii pentru depunerea jurământului de credință Patriei. „Spatele drept, brațul întins înainte, capul sus, ține ritmul”, erau cele mai enunțate observații.

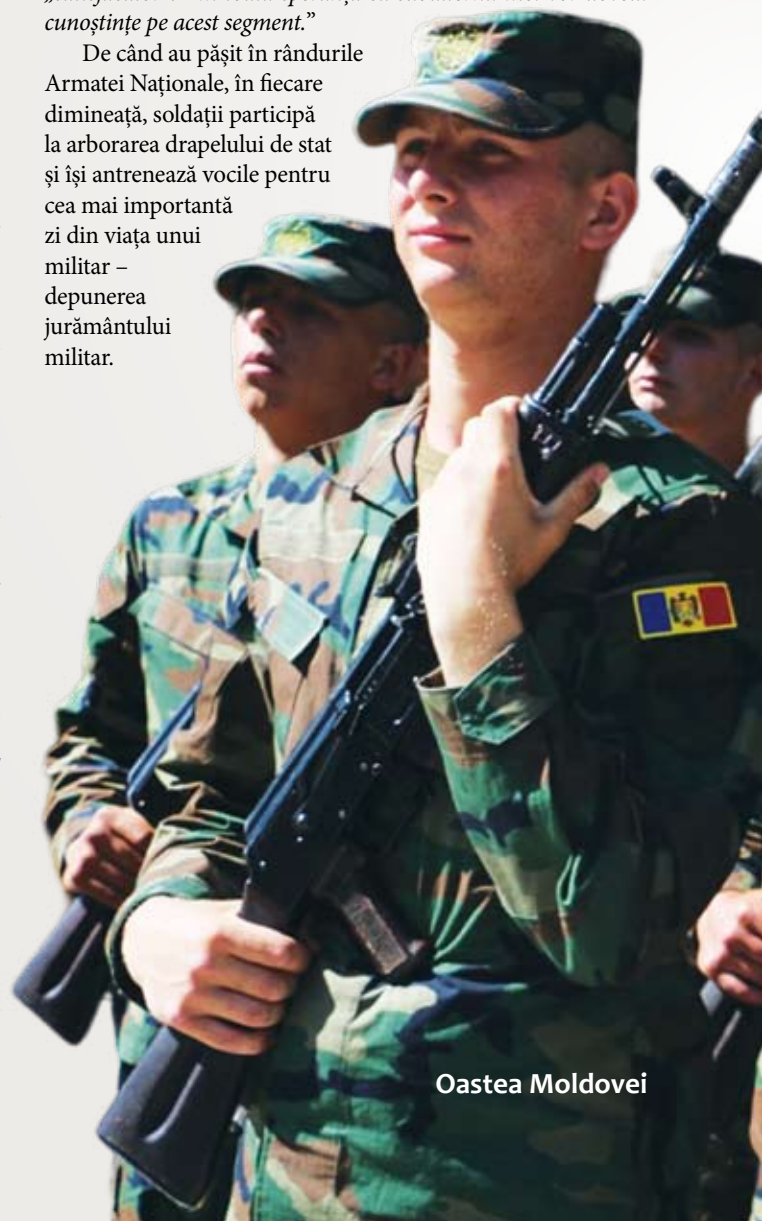
Sub nucia bătrâni din curtea unității militare, ascunși de razele soarelui, alți tineri soldați ședea numai ochi și urechi, ascultând prelegerea comandantului de pluton. Înarmați cu stilouri și caiete, își făceau notițe, extrem de importante în pregătirea de specialitate. Ședința la instrucția focului s-a finalizat cu o lucrare de control, prima de altfel din perioada militară. În context, soldatul Victor Falcă a precizat: „Fișa de evaluare a inclus trei itemi: destinația armamentului individual din dotare, caracteristicile tehnico-tactice și construcția lui. Cred că m-am descurcat bine, voi vedea mai târziu nota prin care voi fi apreciat de superior. Îmi plac lecțiile desfășurate afară, natura ne transmite o energie aparte”.

Din același pluton fac parte și frații Ștefan și Ion Cucerescu. Gemeni, cu trăsături clare distinctive, mi-au comunicat că au venit la armată mai mult din obligație constituțională, decât din propria inițiativă, însă s-au acomodat destul de repede regimului cazon și rigorilor acestuia. „Am primit citația și ne-am prezentat la centrul militar, fără gânduri de a ne eschiva. Împreună cu fratele meu Ion, am fost încorporați la 25 aprilie 2023, o dată memorabilă pentru întreaga viață. Ne bucurăm de susținerea părinților și a surorii care ne oferă motivația necesară să mergem ferm mai departe”, a menționat Ștefan, în ce timp Ion dădea afirmativ din cap. „Cu pași mici, dar siguri continuăm să executăm sarcinile impuse prin regulament. Am reușit să asimilăm multe informații specifice domeniului dat. Așteptările noas-

tre sunt mari, ne dorim cât mai multe ședințe practice și ieșiri la poligon”, a continuat șirul discuției noastre, Ion.

Despre generația actuală, comandantul de pluton, locotenent major Marinela Petrea, nu are decât cuvinte de laudă: „Pentru ei este un domeniu absolut nou. Unii depun mai mult efort, alții... mai puțin, însă toți sunt străduitori. Astăzi ei au avut de susținut prima evaluare la instrucția focului. După verificare, soldaților le voi oferi calificativele „foarte bine”, „bine” și „satisfăcător”. Am toată speranța că subalternii mei vor dovedi cunoștințe pe acest segment.”

De când au pășit în rândurile Armatei Naționale, în fiecare dimineață, soldații participă la arborarea drapelului de stat și își antrenează vocile pentru cea mai importantă zi din viața unui militar – depunerea jurământului militar.

„Imnul de stat trebuie intonat frumos, din suflet”, mi-a împărtășit ceva mai târziu soldatul clasa III Gabriel Streleț: „Am emoții, chiar dacă l-am cântat de atâtea ori la careurile școlare. În armată....e totuși altceva. Treci prin inimă fiecare cuvânt. Zilele astea am învățat și jurământul. Abia aștept momentul alinierii în fața conducerii armatei, brigăzii și rudelor, să le demonstrăm tuturor că suntem pregătiți de a ne apăra Patria. Sunt aici din propria dorință. Am așteptat cu nerăbdare majoratul pentru a-mi îndeplini datoria de cetățean.”

Din propria inițiativă a venit în armată și soldatul Alexei Negruță. Tânărul - absolvent al Colegiului de medicină din Orhei, are 21 de ani și țintește spre o carieră militară, în vara aceasta urmând să depună dosarul de admitere la Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”. Deși provine dintr-o familie de doctori care mereu l-au direcționat către medicină, Alexei spune că nu s-a regăsit pe deplin în această profesie: „După finalizarea colegiului, îndrumat de părinți, am mers să-mi continui studiile la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”. Doi ani mai târziu le-am abandonat, deoarece simt că nu e al meu. De fapt, de mic copil mi-am dorit să-mi leg soarta de armată. Ei bine, așa putea combina milităria cu medicina, însă pe primul loc mereu va fi armata. Viața în uniformă verde îmi pare mult mai interesantă decât în cea albă. Sunt o fire puternică, mereu săritor la nevoie și sper să-mi construiesc o carieră de succes în domeniul armelor.”

Prima lună a trecut cât ai zice pește. Avem diverse ședințe interesante unde deprindem pas cu pas arta militară. Fiind un băiat citit, o parte din informații deja le cunosc, însă evident mai am multe de învățat. Cât privește pregătirea medico-militară, aici nu întâmpin necunoscute, stau mereu cu mâna ridicată și sunt gata să mă pronunț pe orice temă. Străbunicul meu a luptat în cel de al Doilea Război Mondial, părinții au decis să-i port numele, iar universul - calitățile sale umane”.

„Jur, jur, jur!”

După două săptămâni de la vizita mea în unitate, mai exact pe 9 iunie, soldații, cu lecția bine învățată, au reușit să se prezinte cu brio în fața invitaților la ceremonia mult așteptată. Onorați cu prezența au fost de către comandantul Armatei Naționale, general de brigadă Eduard Ohladciuc. În timpul discursului său, oficialul a menționat despre importanța jurământului în viața fiecărui militar și a mulțumit soldaților pentru decizia de a se încorpora în forțele armate: „Pe parcursul perioadei de instruire ați făcut cunoștință cu regulamentele și disciplina militară, armamentul din dotare etc. Știu că nu a fost ușor, dar v-ați isprăvit. În continuare există încă multe de învățat și sunt sigur că vă veți strădui să vă îmbogățiți bagajul de cunoștințe cu cele mai diverse informații despre arta militară.”

O ceremonie solemnă de depunere a jurământului militar a fost organizată și în Regimentul de Stat Major „General de brigadă Nicolae Petrică” din capitală.

Amintim că serviciul militar în termen în Armata Națională durează 12 luni.

Steluța MOSCALCIUC

„Când plecăm eu la cazarmă, zău, eram fricos”

- A fost un an plin de instruiți teoretice și practice, adrenalină și emoții de neuitat, așa descriu soldații Brigăzii 2 Infanterie Motorizată și Regimentului Stat Major „General de brigadă Nicolae Petrică”, petrecuți la baștină după un an de cătănie. Pentru ei, conducerea unităților vizate a organizat o ultimă ceremonie militară, în cadrul căreia le-au oferit diplome de onoare și de mulțumire, iar militarii care au demonstrat rezultate bune în cadrul procesului de instruire au fost avansați în următorul grad.

După ce „ostașii lui Ștefan” au immortalizat momentul printr-o fotografie comună, soldatul clasa I Cristian Eni a comunicat că în decursul cătăniei i-a fost uneori dificil, însă „cine se implică cu trup și suflet izbuteste mereu. Armata este aceeași școală: unii o frecventează cu plăcere și încearcă să absoarbă cât mai mult din ea, alții vin doar pentru prezență, considerând-o mai puțin utilă pentru viața de mai departe. Eu am tins mereu spre noi culmi și să mă afirm printre camarazi. Am depus tot efortul să dobândesc practici bune, să nu fac niciodată de rușine familia, armata și țara”.

Soldatul clasa III Ion Parfenii este unul dintre pușinii care va pleca spre casa părintească în ținuta militară. Mândru de această oportunitate, tânărul a menționat că o va păstra la loc de cinste pe tot parcursul vieții: „La baștină, în Zahoreni, mă așteaptă cele mai dragi ființe, mândre de rezultatele mele. În acest an am fost un militar exemplar, am îndeplinit întocmai și la timp toate indicațiile comandaților, nu am avut nici o încălcare, motive pentru care am fost avansat în grad. Ținuta de camuflaj, spălată și călcată cu grijă, am s-o păstrez pe

umerăș în dulap. Ea îmi va aminti și peste ani despre cea mai importantă perioadă din viața unui bărbat”. Nu o vei îmbrăca niciodată? „Nu știu, poate doar de ziua Armatei Naționale sau a unității noastre militare, în semn de recunoștință, dar și pentru a retrăi emoțiile de odinioară”. În aceeași ordine de idei, militarul a îndemnat recruții să vină în armată pentru a beneficia de instruirea necesară, dar și pentru a descoperi o nouă lume, una a disciplinei și a responsabilităților.

Impresiile de final le-a împărtășit și soldatul clasa II Ion Carcea, originar din satul Brânzenii Vechi, raionul Telenești: „În timpul serviciului am fost asigurați cu toate necesare: echipament militar, material didactic, suport medical și psihologic, la necesitate, hrană conform rației, de trei ori pe zi. Pentru alte doleanțe ni se oferea o soldă lunară în valoare de 500 de lei, din care ne cumpăram dulciuri, unele produse de igienă. Alții își luau țigări, însă eu nu fumez, am grijă de sănătatea mea. Milităria e interesantă, doar că mi-aș fi dorit mai multe ieșiri în teren, acolo soldatul poate demonstra cu adevărat nivelul de pregătire”.

În cadrul ceremoniei Radu Buruian, ostaș trecut în rezervă, a ținut un discurs în care a mulțumit conducerii Brigăzii „Ștefan cel Mare” și Armatei Naționale pentru grija manifestată față de militari, îmbunătățirea condițiilor de trai și instruire: *„Sunt mândru că ne-am onorat cu demnitate datorită de apărători ai țării. Noi, ostașii brigăzii, am depus tot efortul pentru a ne manifesta la cel mai înalt nivel profesional, ca prin succesele obținute să elogiem tradițiile militare ale poporului moldov. Prin realizările noastre am demonstrat repetat importanța Armatei Naționale, ce constituie pentru tână generație o adevărată școală a bărbăției”*.

De la aceeași tribună, comandantul brigăzii, colonelul Ilie Ciocoi le-a mulțumit tinerilor petrecuți la vatră pentru serviciu și exemplul dovedit: *„Voi, ostașii care v-ați îndeplinit conștiințios misiunile în timpul stagiului militar meritați să fiți apreciați la justa valoare. Vă îndemn să aplicați calitățile obținute în armată și în viața civilă”*.

Emoții puternice au trăit și soldații „finaliști” ai Batalionului poliție militară din cadrul Regimentului Stat Major „General de brigadă Nicolae Petrică”. Platoul Taberei 142 din capitală a găzduit un ultim eveniment pentru majoritatea tinerilor trecuți în rezervă, nu și pentru soldatul clasa II Oleg Magala, militar decis să se angajeze în bază de contract în structura de forță: *„Pe ultima sută de metri, mai exact la 11 luni de serviciu, am hotărât să încerc să-mi*

construiesc o carieră în acest domeniu. Posed cunoștințe, mă bucur de susținerea părinților și a superiorilor mei, de ce să nu fiu apărător al Patriei și în continuare?! Sunt pasionat de lumea cazonă, caracterul puternic e ceea ce mă definește - aici e locul meu.”

La rândul său Cătălin Ciburciu, ostaș al aceleiași unități militare susține că armata într-adevăr are oameni deosebiți de la care ai ce învăța și îți oferă un spectru larg de dezvoltare pe segmentul de luptă și apărare: *„Sunt mândru că am îndeplinit serviciul militar, astfel realizând un obiectiv stabilit încă din copilărie. Și pentru că am fost un soldat exemplar la studii și la disciplină, am primit următorul grad militar. În aceste 12 luni am trăit o experiență frumoasă alături de marea familie a Armatei Naționale, care sunt sigur îmi va prinde bine și în viața civilă. Aici mi-am călit caracterul, apreciind altfel lucrurile din jurul meu”*.

La ceremonia de trecere în rezervă au fost prezenți și părinții militarilor, veniți să-și felicite copii cu ocazia încheierii serviciului și să-i însoțească spre casă. Emoționată, Elena Oală, mama unuia dintre ei, a menționat: *„Feciorul meu a ajuns din propria dorință în armată. În cadrul evenimentului a fost apreciat cu diplomă, ceea ce denotă profesionalismul lui. Mă mândresc cu el, abia aștept să-l îmbrățișez după o perioadă lungă de timp în care nu ne-am revăzut”*, a spus Elena Oală.

Steluța MOSCALCIUC

Dorința unui militar e ca fiecare zi să fie în DO major

”Vioara, prin sunetele ei mai melodioase, mai gingașe, ajunge mai repede și mai profund la ”strunele” inimii și o ”topește”. Aș recomanda ca în lista de cântece a fiecărui om, inclusiv luptător, să existe câte un solo la vioară, iar atunci când se vorbește pentru public orice cuvântare să fie însoțită de o instrumentală la vioară – impactul emoțional e mai mare. Așa cum vioara este regina tuturor instrumentelor muzicale, cu ușurință poate fi numită ca regină a păcii.”

Locotenent major Marinela PETREA

IULIE

Lu		3	10	17	24	31
Ma		4	11	18	25	
Mi		5	12	19	26	
Jo		6	13	20	27	
Vi		7	14	21	28	
Sb	1	8	15	22	29	
Du	2	9	16	23	30	

STUDENȚII MILITARI ELOGIAZĂ *FAMILIA*

Pentru fiecare din noi familia reprezintă pilonul de sprijin și încurajare. Valoarea acesteia rezidă în formarea personalității, dar și în cultivarea unor calități benefice pentru întreaga societate.

În contextul Zilei Internaționale a Familiei, la Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” a fost organizată cea de-a XIII-a ediție a Mesei rotunde cu genericul „Familia – valori și tradiții”.

În debutul evenimentului, preotul militar Iulian Panas, i-a informat pe tineri despre semnificația familiei din punct de vedere teologic, menționând că aceasta reprezintă celula vieții pe pământ. *„Scopul organizării a astfel de întruniri este de a sensibiliza tinerii studenți atât din cadrul Academiei Militare, cât și din alte instituții de învățământ superior cu rolul fiecărui om în crearea unei familii cu tradiții și valori frumoase. Totodată, vreau să reiterez importanța menținerii unor relații sănătoase și a respectului reciproc”,* a relatat părintele Iulian Panas.

Familia este o resursă importantă care dezvoltă respectul de sine al copiilor, de a fi apt la întâlnirea cu viața, iar la confruntarea cu diverse obstacole să spună: „Eu pot”, „Eu vreau”, „Eu acționez”. Aceste gânduri le-a împărtășit celor prezenți, președintele comitetului organizatoric, Ludmila Vasilachi. *„Celebrarea Zilei Familiei a devenit o tradiție frumoasă în Academia Militară, iar obiectivul principal al mesei rotunde este de a accentua importanța și de a promova valorile și tradițiile familiei – egalitatea, dragostea, respectul, împărțirea echitabilă a responsabilităților casnice, încurajarea și susținerea membrilor familiei”,* a comunicat moderatoarea evenimentului Ludmila Vasilachi.

Familia este un element esențial al societății care pune bazele personalității copilului și determină în mare măsură parcursul vieții.

Studenta Marinela Scutaru le-a vorbit celor prezenți despre istoricul zilei internaționale a familiei, dar și despre rolul părinților în viața copiilor. *„Familia reprezintă celula vieții pe pământ și izvorul nesecat de iubire și respect. Rolul părinților în viața copiilor este unul foarte important. Fiecare persoană ar trebui să știe că dacă într-o familie domnește dragostea, înțelegerea reciprocă și respectul, unde părinții îi învață pe copii să muncească și să fie responsabili, atunci cresc personalități dezvoltate armonios”,* a specificat soldat cl. II Marinela Scutaru.

Cristina Roșca este studenta în anul III la Specialitatea Conducerea Subunităților de Artilerie. Tânăra ne-a relatat că a optat pentru această specialitate din dragoste pentru calculele exacte și a materiilor fixe, cu toate acestea nimic nu o oprește să fie activă și să se implice în diferite activități organizate în cadrul instituției. *„Tema pe care am abordat-o în cadrul mesei rotunde este tradițiile și obiceiurile perene ale familiei. În opinia mea, fiecare dintre noi trebuie să cunoască evenimentele specifice poporului nostru, să le păstreze și să le promoveze, deoarece acestea reprezintă o parte a patrimoniului imaterial pe care îl avem, ca națiune”,* a relatat Cristina Roșca. Totodată, viitoarea absolventă a venit cu un îndemn către întreaga societate: *„Aveți grijă unul de celălalt și nu ezitați să vă arătați în fiecare zi dragostea și stima față de oamenii dragi!”*

Un alt participant al evenimentului este Migheli Ponomarenco, care în cadrul mesei rotunde a abordat tema impactul familiei în educația copiilor. Tânăra a afirmat că comunicarea sistematică cu copilul este primordială, deoarece familia este singurul loc în care poate afla cât mai multe lucruri utile. *„Viața unei persoane începe cu familia sa, un factor important în formarea disciplinei și a comportamentului la copii. După părerea mea, părinții sunt cei care influențează conduita copilului, încurajând sau nu anumite tipuri de comportament, jucând un rol important în viața și dezvoltarea copilului, în satisfacerea nevoilor sale fizice și emoționale, precum și în educația morală”,* ne-a spus Migheli Ponomarenco.

De data aceasta în fața viitorilor ofițeri și-au prezentat discursurile două studente din cadrul Institutului de Științe Penale și Criminologie Aplicată. Aceștia s-au arătat interesați de temele abordate intervenind cu întrebări pe parcursul prezentărilor.

Temele discutate s-au referit la securitatea familiei și vulnerabilitatea ei, dar și aspectul juridic al acesteia. În context, studenta anului I, Magdalena Leahovici, a specificat că o societate sănătoasă și echilibrată depinde în mare măsură de familiile puternice și angajate în creșterea și educarea copiilor. *„Familia reprezintă temelie societății. Cred că rolul ei nu trebuie să fie subestimat, deoarece este una dintre cele mai importante instituții sociale”,* ne-a relatat Magdalena Leahovici. În aceeași ordine de idei, Teodora Soroceanu a vorbit despre fenomenele care determină o familie să fie mult mai vulnerabilă. *„Pentru societatea noastră familia a fost dintotdeauna o valoare supremă a vieții. Eu sunt de părere că o familie perfectă nu se referă la bani sau la bunuri, o familie puternică se dezvoltă din iubire, comunicare, legături strânse, dar și alte câteva reguli și rutine. Aceasta necesită securitate emoțională și fizică, căldură, grijă și atenție. Vorbind despre securitatea emoțională este necesar să cunoaștem că între membrii familiei trebuie să existe în primul rând încredere și respect reciproc”,* a specificat tânăra.

În premieră, studenții anului III au oferit celor din anul I simbolul zilei internaționale a familiei, venind către ei cu îndemnul de a continua această frumoasă inițiativă. Pe parcursul activității cei prezenți s-au putut bucura de un program artistic în cadrul căruia au răsunat cântece despre casă, tradiții și familie.

De menționat că, Ziua Internațională a Familiei este celebrată anual la data de 15 mai, în conformitate cu decizia Adunării Generale a ONU, adoptată prin Rezoluția 47/237 din 20 septembrie 1993.

Locotenent major Irina ȚURCAN

CARITATE

UNIȚI PRIN A FACE
FAPTE BUNE

Bunătatea și generozitatea sunt cele mai înalte valori umane. Aceste calități îi definesc și pe militarii Armatei Naționale, care răspund de fiecare dată la apelul societății.

În contextul Zilei internaționale a copiilor, un grup de reprezentanți ai Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” au vizitat Centrul pentru copii cu dezabilități „Paradis” din orașul Strășeni, fiind însoțiți de către directoarea centrului, Jana Vasiliev.

Contactată telefonic la câteva zile după eveniment, directoarea ne-a oferit detalii despre repartizarea bunurilor către beneficiari: *„Faptele frumoase, sunt cu adevărat importante și neprețuite în ziua de astăzi. Prin urmare, astfel de acte de caritate fac această lume mai frumoasă, iar după părerea mea cea mai bună răsplată sunt zâmbetele recunoscătoare de pe fețele copiilor dar și cuvintele de mulțumiri ce se citesc pe buze. Academia Militară este o instituție care de fiecare dată a fost receptivă și a venit în ajutor aducând mângâiere în inimile celor, care cu speranță și nerăbdare așteaptă un semn de atenție din partea celor mărinimoși. Le mulțumesc din suflet pentru acest gest, care este foarte necesar pentru copiii asociației noastre”.* Totodată, sursa a

mai menționat că la data de 13 iunie a fost organizată o sărbătoare în parcul central din orașul Strășeni, unde au fost prezenți peste 250 de copii.

Ca în fiecare an, efectivul Academiei Militare s-a implicat activ în susținerea copiilor cu dezabilități, oferind sprijin financiar și donații de îmbrăcăminte și încălțăminte pentru a le aduce zâmbetul pe chip în ajunul frumoasei sărbători - Ziua internațională a copiilor.

Locotenent-colonelul Uliana Stati ne-a relatat cum s-a desfășurat activitatea de binefacere: *„Solicitarea a parvenit din partea Centrului pentru copii cu dezabilități „Paradis”. Este deja o tradiție pentru noi ca să-i ajutăm pe cei mai triști. Angajații academiei nu rămân niciodată indiferenți și participă activ la astfel de inițiative. Beneficiarii donațiilor sunt copii de diferite vârste și grade de deza-bilitate, ne-a comunicat ofițerul. „Noi, adulții, suntem cei care educăm tânără generația, din acest motiv nu trebuie să uităm cât de important este să insuflăm copilului sen-*

timentul de compasiune și nu în ultimul rând dorința de a ajuta, dacă este necesar”, a mai adăugat reprezentanta Academiei Militare.

Cu entuziasm a participat la actul de caritate și studenta anului III, Ana-Maria Șerban. Dânsa ne-a relatat că asemenea evenimente aduc un strop de fericire și mult zâmbet atât pe fețele copiilor cât și a celor care le sunt mereu aproape: „Compassiunea și binefacerea reprezintă aspectul cheie al umanității. Astfel de acțiuni au un efect profund asupra celor care primesc sprijin. Prin urmare, pot spune că este bine să le arătam dragostea și sprijinul chiar și atunci când întâmpinăm dificultăți, pentru că anume astfel putem aduce speranță și mângâiere celor care într-adevăr au nevoie”.

La rândul său, soldatul clasa III Migheli Ponomarenco afirmă că aceste acțiuni aduc o rază de căldură în sufletul celor care trec prin greutăți și necesită ajutor: „Am ales să fiu parte a acestei frumoase inițiative și să-i ajutăm pe cei mai nefericiți ca noi. Împreună cu alți reprezentanți din cadrul academiei am mers la Centrul pentru copii cu dezabilități din Strășeni pentru a livra bunurile colectate. Sunt de părerea că acești copii merită o atenție deosebită, iar noi trebuie să facem tot ce ne stă în puteri pentru binele lor”, a specificat tânărul.

De menționat că Academia Militară a Forțelor Armate participă activ la astfel de acțiuni caritabile, având ca obiectiv esențial educarea spiritului militar-patriotic în societate.

Locotenent major Irina ȚURCAN

LABIRINTUL COPIĂRIEI

- Copilăria nu este doar în iunie. E perioada trăită neîntrerupt până la adolescență și despre care ne amintim o viață. Mihail Sadoveanu o compara cu „icoane limpezi, care nu se mai șterg”, Mihai Eminescu o vedea doar integrată în natură și se întreba poetic: „Unde ești copilărie, Cu pădurea ta cu tot?” Ion Creangă ne îndemna „despre copilărie să povestim, căci ea este veselă și nevinovată...”

Omul Vitali Popov, ditamai adult cu grad de locotenent-colonel și funcție de conducere, mai exact, comandant al Centrului Militar Teritorial Edineț, are propriile amintiri și evenimente curente, pe care le-a unit într-un lanț emoțional rezistent.

Muzica

Trei frați de la Nordul Moldovei trăiau în armonie grație muzicii. Cel mare; Vitali, cânta la acordeon, cel mijlociu, Victor Panco, a îndrăgит acordeonul, iar mezinul, Ilie Panco care actualmente e angajat civil în Armata Națională, s-a împrietenit cu vioara. Tustrei la îndemnul tatălui au mers la aceeași școală muzicală. Visau la o formație proprie. Proiectul nu s-a materializat, în schimb au răspândit emoții pozitive la sărbători: *”Colindam, îi bucuram pe oameni, ne bucuram și noi. Tata căra sacoșele cu bomboane, biscuiți, colaci și apoi pe 1 ianuarie, așterneam un covor și le sortam. Ne ajungeau pe vreo săptămână, asta dincolo de ceea ce ne pregătea mama. Câștigam într-o seară, cât tata primea într-o lună. Bani adunați îi împărțeam la trei și ne procuram câte ceva. De exemplu, mi-am cumpărat odată un calculator MK-75 cu 75 ruble sovietice, un brand la modă pe atunci. Am venit cu el la școală să mă fălesc, la care profesorul meu de matematică mi-a recomandat să-l ascund repede și mi-a zis dacă voi calcula cu calculatorul, după școală voi merge la păscut oile. Totul trebuie socotit cu capul, spunea dumnealui.”*

Drumul muzicii la un moment dat s-a ramificat: primul a ales cariera militară și a cântat ocazional la acordeon, al doilea a continuat studiile muzicale la Ivano - Frankivsk, dar în prezent nu profesază în domeniu, ci activează la ziarul raional ”Câmpia Glodenilor”, iar al treilea, după mai multe concursuri, inclusiv unul la care a primit o diplomă de la Maria Bieșu, a înlocuit vioara cu chitara.

Arte marțiale

A doua componentă distinctă a copilăriei militarului a reprezentat Wushu, un sport de luptă chinezesc modern. Datorită antrenamentului zilnic l-a însușit în complexitate: de la exerciții fizice și terminând cu filosofia lui budistă: *”Prin antrenamentul prelungit de meditație, se poate atinge un nivel în care inima încetinește la o bătăie pe minut.. E un fel de moarte clinică. Pare ciudat, inexplicabil, dar s-au înregistrat o serie de cazuri.”*

Apogeul acestui sport este o lovitură energetică ce o completează pe cea fizică, imperceptibil pentru ochiul uman. Nu mi-a destăinuit dacă a atins aceste culmi, însă am aflat că a ajuns la nivelul doi. A avut un succes echilibrat atât ca instructor, cât și ca sportiv la trei categorii de arme reci, cu *nunchaku* la competiții demonstrative de la Odesa în 1992, obținând locul 1.

Jocul minții

Șahul i-a dezvoltat aptitudini de gândire analitică. Era unul din cei mai buni din oraș. Însă, când profesorul i-a zis că în jocul de dame victoria e mai greu de obținut, s-a concentrat anume pe el și a dobândit (nedocumentat din cauza desființării secției) titlul de candidat în maestru al sportului la dame. Acest exercițiu al minții l-a pus în valoare fiind în armată ca ostaș în termen, în 1994: „Locțiitorul comandantului practica jocul de dame. Ne provoca zicând că cine îl învinge îi dă 3 zile de concediu. Camarazii mei au pierdut rând pe rând. Când mi-a ajuns rândul l-am câștigat o dată și încă o dată, și așa de 17 ori. Am beneficiat de 3 zile de concediu, promisiunea și-a îndeplinit-o. Deja ca militar prin contact mai jucam cu soldații și chiar am pierdut de la unii. Am avut o plăcere să cunosc rivali mai puternici ca mine”.

- Deci nu vă supărați când pierdeți?
- Nu poate fi vorba de supărare, asta înseamnă că mai ai spre ce tinde. Eu înregistram fiecare mișcare și apoi analizam partida. E o plăcere să găsești unde ai greșit. Dacă câștigi constant, te lași, pentru că ai atins vârful.
- În ce situații, dincolo de competiții, ați simțit impactul șahului și jocului de dame?
- Bunăoară, fiind în procedură de planificare operațională, mi-am folosit abilitățile în proiectarea acțiunilor militare viitoare. Eu vedeam situația pe întreaga hartă ca o tablă de șah. La fel, m-au ajutat la antrenamente pe hartă în timpul studiilor de master ciclul II la Academia Militară „Alexandru cel Bun”. Mi-a fost ușor să învăț.

Anii de învățătură ai elevului Vitali Popov aveau un program strict: luni - șah/dame, marți - școala muzicală, miercuri - ore de foto, joi relua activitățile și în fiecare zi Wushu. În zilele libere mergea la plimbare în sălbăticia forestieră a bunicului pădurar: „Pădurea Iablona o știam ca pe cinci degete: unde e izvorul cu apa curată și rece, iazul din care beau animalele... Bunica spunea că și lupi erau pe aici, dar au cam dispărut. Când odihneam picioarele, bunelul mă ruga să-i citesc ziarele. Datorită lui am învățat să lecturez încă de la 5 ani, iar în clasa a 3-a parcurgeam un text de 176 cuvinte într-un minut. Printre lecturile preferate erau cărțile despre filosofii antici. Tata mi-a adus într-o zi peste 30 de volume. Erau cărți mici și le-am citit repede. Mi-a prins bine la universitate. Eram singurul din grupă care polemizam la lecția de filozofie cu profesorul.”

Prima carte de autor

Tot ce a înșușit tânărul i-a folosit ulterior, chiar și acolo unde mai puțin s-a așteptat. În facultate a studiat limba și literatura ucraineană. A profesat specialitatea puțin de tot. Salariul atractiv din armată, comparativ cu cel de profesor, plus disciplina ostășească l-a convins să redevină militar: „Mi se tot spunea că au nevoie de mine. Ca soldat în termen m-am manifestat prin precizia cu care calculam. Țin minte că la Cupa ministrului Apărării în 1995 unitatea mea a luat I loc. Așadar, am analizat și în 2003 am venit la funcția de comandant de pluton antitanc. Când comandantul de unitate a aflat că eu cunosc limba ucraineană s-a bucurat mult, pentru că era tocmai perioada când se desfășurau anual aplicații moldo-ucrainene și eu am tradus documentația specifică în limba rusă și ucraineană preț de câțiva ani. De asemenea, am fost traducător la întâlnirile cu oaspeții ucraineni.”

Un ultim caz, surprinzător pentru un solicitant, s-a produs recent, când a obținut doar într-o zi confirmarea că a făcut serviciul militar în Ucraina, grație cunoștințelor locotenent-colonelului Popov și receptivității autorităților ucrainene.

Realizarea cea mai importantă, istorică pentru cel puțin familia militarului, este prima carte. E o reflecție a vieții și judecăților, influențate de activitățile de până acum. Dar nu e o compilație trivială, ci o poveste, aparent de copii, fantastică (pentru că cu greu accepți ideea că omul se poate deplasa în timp), plină de subtilități, de adevăruri durute, neacceptate și chiar neînțelese de societate din cauza normelor/limitărilor impuse tot ea: „Sunt oameni care văd lucrurile diferit decât majoritatea, noi îi considerăm anormali: Bruse Lee care lovește un taur și nimeni nu vede lovitura, indienii care practică levitație și se ridică de la sol fără sprijin, eroii din folclorul moldovenesc, cum ar fi Ivan Turbincă, în torba

căruia încăpeau zeci de draci, fără ca ea să se mărească, etc. Oamenii obișnuiți le consideră fantezii, ciudățeni, deși există explicații științifice.”

Cartea a fost plămădită timp de câțiva ani și este mai degrabă un rezumat al variantei inițiale. Acțiunile imprevizibile, frământările profunde ale eroului principal și finalul brusc ne duce la gândul că va exista o continuitate. Autorul confirmă că se lucrează la ediția a 2-a. Prezenta e în stoc foarte limitat, deci e selectiv față de destinatari. Lucrarea e scrisă în limba rusă, are un limbaj accesibil publicului larg și transmite un mesaj visător: „Vreau să cred că omul își va dezvolta cândva capacitățile până la un așa nivel, încât nu va avea nevoie de tehnologie. Vreau să cred că cu ajutorul telechineziei omul va putea ridica greutăți de tone sau altele, ce par imposibile astăzi. Prin intermediul telepatiei nu vom avea nevoie de telefoanele mobile; însușind teleportarea nu vom avea nevoie de mașini sau avioane etc.”

Sunt oameni, cu care ne intersectăm în viață și ne impresionează. Interlocutorul meu inspiră prin privirea sa senină, curioasă, prin exprimarea structurată, prin gândirea euristică și imaginația neîncătușată. Omul își trăiește viața cu satisfacție și e mereu în căutări. Să fie oare aceasta rețeta fericirii?!

Liuba VICOL

ÎȚI DOREȘTI O CARIERĂ MILITARĂ DE SUCCES?

Înscrie-te acum la Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, unica instituție de învățământ militar superior din țară, la una dintre specialitățile:

- conducerea subunităților de infanterie,
- conducerea subunităților de artilerie,
- conducerea subunităților de comunicații și informatică.

AVANTAJE:

- studiile, cazarea, echipamentul și hrana sunt oferite gratuit;
- acordarea gradului militar primar „LOCOTENENT”;
- permis de conducere categoria „B”, „C”;
- loc de muncă garantat;
- salariu decent.

ADRESA:

- MD-2023,
mun. Chișinău, str. Haltei, 23
- 022-822-700
- www.amfa.army.md,
www.academy.army.md
- sectia.cadre@academy.army.md

VARA CU CHITARA (1)

Când militarul cântă, războiul tace

Asociată cu o pară, un opt sau un corp de femeie, chitara, cu rădăcini renaștine, pare a fi cel mai accesibil și încercat instrument muzical. Practic, orice întâlnire între prieteni este însoțită de cântări la chitară. Nu e vară fără chitară. Ce să mai vorbim de mediul militar: este alinarea nr.1 pentru ostașii în termen, respectiv un chitarist într-o grupă, companie e o binecuvântare pentru camarazi.

A nume astfel au fost percepuți soldații Kiril Kalinkin și Maximilian Conzac din Batalionul 22 Menținere a Păcii. Cel dintâi a studiat chitara în internet și după aproape doi ani de încercări a înțeles că preferă muzica calmă: „La propunerea părinților am făcut școală muzicală, profilul acordeon. Am o mapă de cântece de vreo 10 cm grosime și, le-am adunat timp de 6 ani. La un moment dat au început impunerile și am lăsat. Chitara e alegerea mea proprie și vreau să evoluez pentru a susține ambianța în familie. Mă mulțumesc cu o chitară cu 6 corzi.”

Cel de-al doilea, mai determinat în genul muzical, își caută tipul de chitară potrivit: „Mai întâi am avut o Ukulele din Hawaii. Mi-a părut copilărească. Am probat pe cea acustică, mi-a plăcut cum sună, dar nu și să interacționez cu ea. Acum am una electrică și numai ea completează așteptările mele actuale. Eu am crescut cu „heavy metal” datorită pasiunii tatălui meu, respectiv mă simt confortabil cu sunetele mai dure.”

Tânărul și-a întocmit o listă de cca 20 de piese pe care să le învețe după armată. Până atunci visează, inclusiv la statutul de muzician și face schimb de experiențe cu prietenul său. Mai mult, încearcă să-l convingă că rockul are partea sa frumoasă și chiar relaxantă: „Când suntem împreună creăm diverse combinații muzicale și dacă ne place rezultatul, ne împărtășim cu camarazii. Adevărat că fără internet e mai greu.”

Dincolo de diferențe, ambii susțin că muzica schimbă percepții, emoții, degajează un climat încordat; e o eliberare emoțională, un stimulent, deci trebuie folosită dirijată.

MC: *În război nu ar încurca o muzică mai liniștită, iar la antrenamente mai motivantă, e mai eficient. Chiar și la luptele corp la corp faci mișcarea mai cu suflet. O melodie ritmată te introduce într-o atmosferă luptătoare.*

KK: *Muzica de antrenament te ajută să dai tot ce ai mai bun. La fel, e și cu cântatul în formație când mergi la exerciții. Se creează un spirit colectiv de luptă și chiar vrei să cânti ritmurile cântecelor militare. Nu e același lucru când mă duc la cantină.*

LV: Trecătorii care vă aud se întreabă de ce strigați?

KK: *Să fim auziți mai bine, probabil. Nu știu exact. În primele săptămâni nu știam bine cuvintele, fiecare avea ritmul său de cântare și răsuna foarte ciudat. Ascultam pe soldații mai mari cum cântau și suna așa frumos. Treptat am însușit versurile, ne-am dat unul cu altul și cântăm în unison. Prin repetare ajungem la un rezultat frumos, se simte spiritul de echipă.*

Un singur cântec, într-o voce, de patru ori pe zi, pe ploaie și vânt. E rezultatul ideal pentru care soldații depun efort cu drag, fiind ajutați de superiori sau/și de colegii cunoscători în ale muzicii, cum sunt cei doi intervievați. Ei le sugerează ce exerciții de respirație sunt potrivite pentru a emite sunete clare și fără daune.

LV: Ce are un impact mai mare: cuvântul sau melodia?

MC: *Însăși acțiunea, faptul că împreună cântăm.*

Un singur cântec, într-o voce, de patru ori pe zi, pe ploaie și vânt. E rezultatul ideal pentru care soldații depun efort cu drag, fiind ajutați de superiori sau/și de colegii cunoscători în ale muzicii, cum sunt cei doi intervievați. Ei le sugerează ce exerciții de respirație sunt potrivite pentru a emite sunete clare și fără daune. Drept răsplată îi încântă în orele și zilele de repaus cu melodii la chitară, cum o numea Ludwig van Beethoven: „o orchestră în miniatură în sine.”

Astăzi nu am ”cântat nimănui în strună”, ci doar am descoperit că celor doi militari le „merge strună”, mai ales în această vară, când revin la tradiția de a cânta la un foc de tabără, fără ”a fi ținuți în strună” de rigorile armatei.

În următorul număr vă invit să cunoaștem deja ofițeri pentru care chitara e un mod de viață.

Liuba VICOL

FIRUL PĂCII

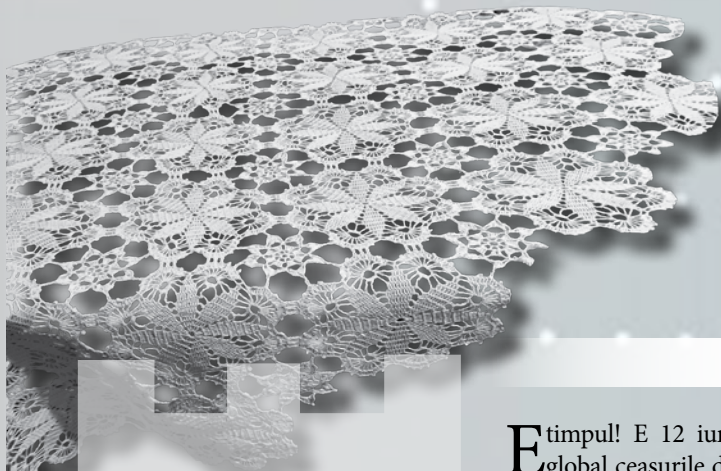
Pe 10 iunie 2023 marcăm Ziua mondială a tricotatului în public. Cum? Cu croșete în loc de pistoale și puști. Împletim tot ce ne place, inclusiv tricouri și pulovere pentru militari, să le fie comod și cald în timpul antrenamentelor și misiunilor.

Asta se întâmplă la nivel de instituție, dar există și manifestări individuale. Un exemplu este locotenent-colonel Irina Babără, șef Centru Studii și Managementul Calității, AMFA, care de mai bine de un deceniu croșetează cele mai fine și creative fețe de masă: „În tocul cu ochelari mereu am și un cârlig. Imediat ce am un timp liber, oriunde aș fi, croșetez. Prefer să fac bucăți, apoi să le unesc. Foarte rar repet lucrarea, nu-mi este interesant. Croșetatul e o altă lume, în care mă regăsesc. Nu trece zi fără să petrec câteva ore în această lume. Mă bucur că familia mă înțelege.”

Anual mâinile harnice ale militarei produc cca 10-15 fețe de masă, ce au călătorit prin jumătate de Europa, Canada, iar o pensiune din Moldova e o carte de vizită a creatoarei. Suplimentar dumneai împletește prosoape, meleuri, diverse accesorii, iar cu portretul lui Mihai Eminescu, a luat un loc de frunte la un concurs din Moscova în anii 1992 și a fost răsplătită cu o excursie.

Fiica ei nu a moștenit pasiunea, în schimb fiica maiorului-medic Diana Vacarciuc se dedică cu drag și răbdare gestionată în croșetarea fularelor, jucăriilor, suporturilor și accesoriiilor pentru păr. Primele rânduri le-a făcut din obligație la lecțiile de educație tehnologică. I-a plăcut atât de mult, încât a continuat și acasă. Produsele finale le dăruiește rudelor, dar îi e gândul și la o mică afacere.

Se pare că cei din Armata Națională din cele două tipuri de interacțiune cu ața dau preferință croșetatului.

31 536 000 SECUNDE DE CĂTĂNIE

Etimpul! E 12 iunie și celebrăm la nivel global ceasurile de mână. Istoria lor începe în sec. XIX grație unui ofițer de navă german, care pentru comoditate și-a legat ceasul de buzunar la încheietura mâinii, folosind o panglică de piele pentru a-l susține. Ideea s-a răspândit rapid, iar companiile producătoare s-au întrecut la crearea ceasurilor militare. Ele erau căutate nu numai de luptători, ci și de publicul civil, mai ales după Războiul II Mondial, când ceasurile au cunoscut îmbunătățiri de funcționare, stil și design.

De la apariția telefonului mobil, ceasurile de mână au bătut în retragere. Interesați au rămas colecționarii și cei, care nu pot sau nu au voie să-l folosească în timpul muncii, cum e și cazul militarilor în termen. Nu există o prevedere exactă în regulament cu privire la purtarea acestui obiect, respectiv fiecare comandant de pluton, companie sau unitate folosește propriile reguli: „În primele două săptămâni nu ni s-a permis să purtăm ceasuri. Le primeam doar dacă le merităm: disciplină înaltă, sarcini înde-

plinite, etc. De fapt, dacă e să respecti regimul nu e mai nevoie de ceas. Sunt momente când superiorul ne cheamă peste 5 minute la adunare și decât să le numeri în gând, mai bine te conduci după ceas”, este de părere soldat Kiril Kalinkin din Batalionul 22 Menținere a Păcii. „Comandantul nostru de pluton, dimpotrivă, ne-a recomandat să aducem de acasă câte un ceas, cât mai simplu, dar să-l avem. E firesc, poți să-l zgârii, lovești și să nu-ți pară rău că l-ai defectat. Ceasul ne ajută să fim mereu la timp. Nu toți colegii au ceasuri, mai facem schimb: un ceas pe alt obiect”, opinează un soldat din aceeași unitate, Maximilian Conzac.

Militarii au mărturisit că, deși au ceas pe mână, nu se uită prea mult la el. De regulă, timpul petrecut în armată îl calculează în săptămâni, pare a fi mai puțin și doar când cei de acasă le amintesc cât a mai rămas, îi cam dezechilibrează. În ceea ce privește militarii prin contract se observă tendința de a purta ceas de mână, creând impresia că acest accesoriu e încă un semn al bărbăției.

Rubrică realizată de Liuba VICOL

PARALELE DE 5 STELE

**VINO ÎN ARMATA NAȚIONALĂ!
FII MILITAR PROFESIONIST!**

